

ning som det første. Man har jo indvendt derimod, at det i og for sig var urigtig af-fattet og usforstaaeligt, forsaavidt som der deri-figes, at et af de levende Sprog gjøres valg-frit, idet man har ment, at dertil nødvendig-vis fordredes, at man skulde kunne vælge imellem et af to Sprog. Og jeg skal nu heller ikke negte, at dette kan lægges ind i Ordene og maasse endog rimeligst må lægges ind i dem. Men det kan dog paa den an-den Side heller ikke fragaas, at man, naar der er et Sag, med Hensyn til hvilket det overlades til de Bedkommende selv — Forældrene eller Børgerne paa Børnens Vegne —, om de ville, at Disciplene skulle undervises i dette Sag eller ikke, saa vel ogsaa kan kalde det et valg-frit Sag. Saaledes som det af mig stillede Vædringsforslag er affattet, vil den omtalte Bestemmelse i Virkeligheden kun kunne komme til at gjælde om Lydsk; Engelsk er jo nemlig deri opstillet som et Sprog, hvori der skal fordres en Prøve ved den særlige naturvidens-kabelig-mathematisk Afdeling af Afgangsera-men, og Fransk skal derefter være fælles ved Afgangseramen. I Virkeligheden vil Bestem-melsen derfor, forudsat at man behol-der det, som nu er indeholdt i Vædrings-forslaget være reduceret til, at der kun vil blive tilbudt Undervisning i Lydsk, idet det vil bero paa de Bedkommende selv, om de ville, at Børnene skulle have denne Undervisning eller ikke. Beholder man derimod, overensstem-mende med Forslaget under Nr. 3, Engelsk ogsaa i den sproglig-historisk Af-deling, saa vil der idetmindste kunne blive to levende Sprog at vælge imellem, og de kunne da i fyldigere Forstand kaldes valfrie. Forsaavidt man derhos maatte gaa ind paa det af det ærede 5te Medlem for Kjøbenhavn (Ploug) under Nr. 5 stillede Forslag om en Tilføielse til § 6, saa at der kan vælges imellem Engelsk og Lydsk i de to øverste Klas-ser, saa vil man jo endog i Virkeligheden bringe det dertil, at der ialfald var tvende levende Sprog, som førtes helt igjennem Sko-len. Jeg kan heller ikke tro, at Optagelsen af et af disse Sprog til, og da navnlig af Engelsk, skulde være saa bebyrdende, at der fra den Side skulde kunne reises nogen sær-

deles Indvending derimod. Skulde man alt-saa ogsaa ville beholde den Bestemmelse, der aabner Udgang til, at et Sprog kan blive valg-frit, saa vil man jo dog ialfald, naar man haabe gaar ind paa den første For-ændring under Nr. 3 med Hensyn til Engelsk og senere tillige paa det Forslag, der er stillet af det ærede 5te Medlem for 1ste Kredts (Ploug) under Nr. 5 til § 6, i det Væsentlige opnaa det, som tilfugtes.

Med Hensyn til § 6 skal jeg blot be-mærke, at jeg meget godt kan slutte mig til den Opfattelse, der blev gjort gjældende af det ærede 1ste Medlem for 1ste Kredts (Madvig), at Naturhistorie nemlig bør bortfalde som et særskilt Sag i øverste Klasse, et Forslag, hvortil jo det 5te ærede Medlem for Kjøbenhavn (Ploug) har sluttet sig. Det er ganske vist, at under de Overvejelser, der fandt Sted, for Lovforslaget kom frem, blev dette Spørgsmaal ikke underkastet en saa omfattende Prøvelse som maasse flere andre Spørgsmaal, for hvilke der var nærmere staaende Repræsentanter til-stede blandt den af mig sammendaltte Kom-missions Medlemmer. Og det er ogsaa ganske vist, at man ved at optage Naturhistorie som Sag i øverste Klasse af den mathematisk-na-turvidenskabelige Afdeling gik ud fra, at dette vilde kunne virke til, at den Examen, som man kalder den forberedende Examen for Læ-ger, muligens kunde blive overflødig. Saaledes som Sagen imidlertid nu stiller sig for mig, og efter de Underretninger, som jeg har faaet, er dette imidlertid Noget, der ikke kan ventes gennemført, og under denne Forudsætning tror jeg ogsaa, at det maa erkjendes, at der ikke er nogen særlig Opfordring til at beholde Na-turhistorien i den øverste Klasse, naar den iøvrigt læres gennem de fire foregaaende Klas-ser, saaledes som det er forudsat i den nær-mest foregaaende Paragraf.

Der staar egentlig endnu kun tilbage for mig at omtale det lille, men ikke uwanfælige Spørgsmaal, om hvorvidt der ikke ogsaa bør kræves en Prøve i latin Skil ved Afgangseramen. I Lovforslaget var der oprindelig bibeholdt en saadan For-dring. Spørgsmaalet om en saadan Skil har imidlertid ganske vist, saaledes som det ærede 1ste Medlem for Kjøbenhavn (Madvig),